

Grimstad som scene

Grimstad sentrum blir omgjort til scene under årets Ibseniana. Da byr Norwegian Performance på «Grimstad Interaktive Zoologiske Hage» - en forestilling som går gjennom Grimstads gater.

Av Toril Haugen

—Verden er en scene, sa Shakespeare. Ibseniana ser ut til å ha gjort den britiske dramatikerens berømte ord til sitt motto. I løpet av årene har publikum fått oppleve Catilina i steinbruddet i Fjæreheia, Terje Vigen som multimedia forestilling på Homborsund fyr, Fruen fra havet i Lortehola i Homborsund og Peer Gynt i Ibsenmuseet.

Og i år kan altså Ibseniana, i samarbeid med Agder Teater, Norwegian Performance og Hi Fi-klubben i Grimstad by på multimediaforestilling i Grimstad sentrum og Ibsen i Grimstad Motorbåtforenings båthuset i Vikkilen.

Truede varianter

I Thomas Høeghs forestilling «Grimstad Interaktive Zoologiske Hage» skal mennesket møte seg selv i døra. Forestillingen er lagt opp som en vandring gjennom Grimstads gater, hvor publikum kommer til å finne flere bur.

—Forestillingens tema er menneskets forhold til seg selv som natur. I burene kommer publikum til å møte flere varianter av arten homo sapiens. Det kan for eksempel være en truet dyreart som en ærlig politiker, en husmor eller en lydig ungdom, forteller Høegh. Alle veier inn til Grimstad kommer til å være stengt under forestillingen, som starter klokken 23.00.

—Vi er avhengige av å begynne såpass sent, fordi vi kommer til å sette farge på hele byen ved hjelp av lys og videokanoner. I form blir konseptet det samme som under Terje Vigen-fore-

stillingen ute på Homborsund fyr i fjor, med en blanding av teater, dans, film og videokunst, sier Høegh.

Håvard Rem

For publikum starter «løypa» fra Henrik Ibsens gate, hvor en portal markerer hvor forestillingen starter. Derfra går ferden oppover mot Torget. I forskjellige butikkvinduer kommer «burene» med mennesker til å være plassert. Mot vinduer og hvite sørlandshus kommer videokanoner til å projisere bilder. Og midt oppi det hele finner man også dansere og medlemmer av koret Gli Scapoli plassert langs løypa.

—Det hele ender ved Torget, hvor koret Gli Scapoli kommer til å være samlet til et crescendo. Håvard Rem står for avslutningen og akkurat denne delen kommer til å være preget av et mer helhetlig manus, sier Thomas Høegh.

«Spor»

Multimedia blir det også i Grimstad Motorbåtforenings båthus i Vikkilen, hvor Reinert Mithassel setter opp sin Ibsenforestilling «Spor». Mithassel har tidligere bidratt til Ibseniana med oppsetningen av «Fruen fra havet».

«Spor» tar utgangspunkt i Ibsens arketyper og er satt sammen av bruddstykker av flere Ibsen-dramaer, med skuespilleren Marika Enstad i hovedrollen. Enstad spiller en ung, kvinnelig kunstner som holder en forhåndsvisning av sine arbeider, som er sammensetninger av billedprosjeksjoner, levende musikk og tekstfragmenter.

—Tittelen «Spor» går på spor i livet og de veivalg man tar, sier Mithassel, og viser til alle de

ord og uttrykk man har som har med spor å gjøre: spor å følge, sette spor, å spore av...

—Med denne forestillingen ser vi på de arketyperiske reaksjonsmønstrene og hvilke veivalg man tar. Vi kommer blant annet til å se på rebellen og opprøreren Eilert Løvborg og drømmeren Peer, sier Mithassel, som karakteriserer «Spor» som et typisk samtidsstykke.

—Samtidig som vi ser på hvordan Løvborg oppfører seg i forhold til seg selv og sin samtid og hvordan han reagerer mot samfunnet, er dette også knyttet opp til vår tid, ved at Marika trekker paralleller til nåtiden, sier Mithassel og presiserer at dette ikke er en forestilling av typen «kunst for kunstnere».

«Spor» har et direkte, emosjonelt og ærlig uttrykk og er en lite intellektuell forestilling, sier han.

«Spor» er også en forestilling med en spesiell lydside. Musikken er komponert av Helge Sten, som i technomusikk-miljøet går under navnet Deathprod. Mithassel beskriver musikken som technomusikk uten dunket og rytmen, men som mer preges av flytende, drømmende sekvenser.

Det er på tide å lage Ibsenforestillinger som er lagt opp til vår tid. Det tror vi rebellen Ibsen ville satt pris på, mener Reinert Mithassel, Marika Enstad og Thomas Høegh.

